

PARKINSON

**Téma: Vypnutí hluboké
mozkové stimulace**

*Veselé Vánoce
a šťastný nový rok 2022
vám všem, milí přátelé,*

*za Společnost Parkinson, z. s.,
přeje Zdislava Freund*

Vydavatel:

Společnost Parkinson, z. s.
Volyňská 933/20,
100 00 Praha 10

IČO 60458887,
reg. pod číslem zn. L6265
u Městského soudu v Praze,
registrace MK ČR E 7888
ISSN1 1212-0189,
telefon: 774 443 561,
kancelar@spolecnost-parkinson.cz
č. účtu: 1766806504/0600
MONETA Money Bank Praha

Redakce:

Zdislava Freund
Hana Tesaříková
telefon do redakce: 774 443 561
freund@spolecnost-parkinson.cz
příjem inzerce: 774 443 561

Redakční rada:

prof. MUDr. Martin Vališ, Ph.D., FEAN
MUDr. Vojtěch Mach
doc. MUDr. Marek Baláž, Ph.D.

Jazyková korektura:

Kateřina Stránská

Grafické zpracování:

TIGIS, spol. s r. o.

Tisk: TIGIS, spol. s r. o.

Číslo 65 vychází v prosinci 2021
v rámci dotačního programu
Úřadu vlády ČR.

Obsah časopisu nelze
uveřejňovat bez souhlasu
vydavatele.

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři časopisu Parkinson,

dostáváte do rukou vydání hubené, řekla bych až smutné. Covid-19 dusí naše aktivity, brání nám v tom, co je pro nás nejpotřebnější, a to je v setkávání se navzájem, v cestování, ve společném cvičení...

O to víc se potýkáme se zdravotními problémy, odcházejí lidé, se kterými jsme byli zvyklí se pravidelně potkávat.

Ani já jsem neunikla drápu nemoci. Není to covid-19, jen zablokovaná páteř. Nevěřila bych, co všechno člověk nemůže, když nemůže normálně chodit.

Proto i ta útlost časopisu.

Prožijte krásné vánoční svátky a dávejte na sebe pozor, ať se tu v příštím roce ve zdraví opět setkáme.

Vedoucí redakce Zdislava Freund

■ ÚVOD	1
■ Z KANCELÁŘE SPOLEČNOSTI PARKINSON, Z. S.	2
■ MS VE STOLNÍM TENISE PARKINSONIKŮ	4
■ TÉMA: VYPNUTÍ HLUBOKÉ MOZKOVÉ STIMULACE	10
■ POZDRAVY Z KLUBŮ	12
■ SPOLEČNOST PARKINSON SLOVENSKO	26
■ OZDRAVNÉ POBYBYTY	28
■ KONTAKTY	32

Z kanceláře Společnosti Parkinson, z. s.

■ ASISTENTKA

S radostí vám představuji Marii Mrkvovou, která od září pracuje v kanceláři jako asistentka místo Michaely Filípkové.

Míšu dohnaly, jako pacientku s PN, nejen její zdravotní problémy, stará se i o svou nemocnou maminku. Práce v kanceláři ji bavila, nejde ale stihnout všechno.

Míšo, děkujeme, ať se všechno v lepší obrátí!

■ ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY

Valná hromada schválila navýšení částky členského příspěvku z 200 Kč na 300 Kč za rok. K navýšení dochází po sedmi letech. Pokyny pro platbu členského příspěvku jsou tedy:

Číslo účtu: 1766806504/0600,
Variabilní symbol: 2022
Splatnost: 1. ledna až 31. března 2022
Poznámka: Jméno a adresa plátce, číslo průkazu, pokud znáte

Upozornění: plaťte bankovním převodem, nikoli složenkou. Platba složenkou je drahá a lze jen s obtížemi identifikovat plátce.

Platbu lze uskutečnit i hotově u předsedy klubu.

■ PLÁNOVANÉ AKCE

Dokud nás bude trápit covid-19, nelze ani letos uskutečnit Vánoční setkání v Divadle u hasičů.

Přesto doufáme, že bude možné udělat velkou přednáškovou akci ke Světovému dni Parkinsonovy nemoci v dubnu 2022 ve Fakultní nemocnici Hradec Králové.

■ VALNÁ HROMADA

Konání valné hromady naší organizace provázejí již druhým rokem komplikace, a to opět z důvodu nutnosti dodržet opatření kvůli covidu-19. Letos už se zdálo, že všechno spěje ke konci pandemie, čekali jsme s vyhlášením valné hromady, aby byly podmínky co nejbezpečnější.

A jak to dopadlo? Přišla další vlna! Valná hromada se uskutečnila, museli jsme však přistoupit k tomu, že tři delegáti byli přítomni on-line, po telefonu.

Sešli jsme se tedy v restauraci U Gráffů, a to již potřetí. Jsou zde vhodné podmínky pro naše jednání, a co v neposlední řadě přispívá k velké pohodě, je dobrá svíčková.

Mistrovství světa ve stolním tenise parkinsoniků v Berlíně

Byli jsme při tom

Václav Temr

Pomalu už ani nevím, kdy jsme se poprvé začali zajímat o mistrovství světa parkinsoniků ve stolním tenise. Asi to byla opravdu reakce na uveřejněný článek na FB,

kde Slávka napsala, že i u nás stejně postižení lidé v tomto sportu také soutěží. Já jsem chtěl být akční a požádal zakladatele hnutí PingPongParkinson Nenada Bacha o zařazení mezi „přátele“, což se mi okamžitě vymstilo. Nenad, Chorvat žijící v New Yorku a mající zároveň americké občanství, mě okamžitě požádal o hovor, což mě vyděsilo. Nejenže jsem hluchý jako poleno a používám naslouchátko a hovor se mnou je značně obtížný, ale navíc v cizím jazyce ovládám jen pár frází. Ze všech sil jsem se snažil hovor vyhnout, což se mi nakonec podařilo s výmluvou na svou nedoslýchavost a neznalost anglického jazyka. Co bylo ale důležité – stali jsme se „přáteli“.

Od té chvíle jsme začali sledovat informace na všech možných internetových stránkách, co se to vlastně připravuje. Všechno zdramatizovala známá pandemie a termíny turnajů se postupně měnily, některé dokonce rušily. MS v roce 2020 vzalo za své, termín Open Německa byl přesunut na září 2021, Dánové se pořádání vzdali ve prospěch Němců a termín MS v Berlíně se také ustálil na stejném měsíci. Tedy 3.–5. 9. Open v Nordhornu, v městečku na hranicích s Holandskem, a 8.–12. 9. Berlín.

Nenad Bach (uprostřed) z New Yorku, zakladatel hnutí PingPongParkinson

A začaly velké přípravy. Kdo pojede, jak cestovat, kdo to zaplatí, jak se obléknout... A spousta dalších otázek, které se vyrojily a nadělaly nám vrásky na čele. Jako průzkumníci a za své jsme se dohodli ve třech, že to riskneme a zkusíme nejprve Open Německa, který se měl konat někdy v květnu. Organizaci a veškeré přípravy jsme se pokusili zvládnout spolu se Slávkou a jako zkušeného hráče a poradce jsme přemluvili Petra Sedláčka, aby jel s námi na průzkum. Na stránkách PPP German Open jsme se zaregistrovali a bylo docela zvláštní vidět svá jména na soupisce. Opět ovšem zasáhl covid a termín se posunul na září. K našemu překvapení se naše jména ze soupisky přihlášených záhadně ztratila. Jako by někdo zkoušel, zda to myslíme vážně. A protože jsme to vážně mysleli, zopakovali jsme si registraci – a tentokrát už nás začali organizátoři respektovat. Počet přihlášených narůstal, až se ustálil na počtu devadesáti mužů a žen.

Nordhorn, městečko regionálního významu, je od Prahy cca 720 km, a to znamená cestu několik hodin autem a podstatně více vlakem. Vlak jsme nakonec zavrhli, a to nejen z důvodů složitosti, ale i náklady byly příliš vysoké. Naštěstí mám bratra, který se v poslední době neměl čím zabývat, a protože je povahou duše neklidná a musí být pořád akční, vzal starost o dopravu na sebe. A to nejen na Open, ale stal se i řidičem při cestě do Berlína. Na první cestu jsme cestovali jeho autem, na Berlín jsme si zapůjčili o něco větší vůz z půjčovny Maxiauto. Jelikož se nás sešlo celkem šest hráčů a přibrali jsme pomocného tlumočníka, takže nás s řidičem bylo osm, byl Mercedes Vito na cestu jako dělaný.

Ubytování bylo v případě Open bez problémů. Hotel byl zabukován a kupodivu všechno proběhlo bez potíží. Jinak jsme ale dopadli v případě Berlína. Na uvedené mapě bylo pořadatelem vytipováno několik

vhodných hotelů, a tak Slávka objednala pro nás cenově přijatelný hotel Quentin Boutique. A tady se něco pokazilo. Naštěstí jsme potřebovali udělat změnu a – ejhle – hotel přestal komunikovat. O co šlo, jsme pochopili při cestách autobusem kolem něj. Někdo si z nás udělal nemístnou legraci, hotel byl v rekonstrukci a nám to nikdo nedal na vědomí. Naštěstí byla na svém místě dobrá organizační duše jménem Julie,

Nordhorn, V. Temr, Z. Freund, P. Sedláček

Hala v Nordhornu

Nordhorn, Margie Goldsmith Alleyová z New Yorku

Nordhorn, Václav Temr

včas zasáhla, zajistila náhradu, a tak jsme nemuseli nocovat pod mostem. Trochu složitější byla domluva v recepci hotelu, způsobená hygienickými opatřeními, a na pořad vstoupily covid pasy a vyplňování dotazníků. Nakonec jsme klíče od pokojů přece jen dostali, vlastně ani ne tak klíče jako plastové karty, kterými se prakticky ovládalo téměř všechno. Ubytování bylo v obou případech se snídaní, během dne byl zajištěn catering, a tak jsme hledali něco k snědku pouze večer. Shodli jsme se na tom, že na jídlo jsou zlaté české hospody. Imigrační vlna je v Německu znát na každém kroku, takže když si dáte u Turka grilované kuře, pivo k němu nemá.

Jak jsem už psal, na Nordhorn jsme vyloupili vlastní kasičky a o náklady jsme se

dělili rovným dílem. Jinak to bylo s hrazením mistrovství světa, kde si každý zaplatil akreditaci ze svého a ostatní bylo zajištěno dary od sponzorů a dotacemi. Díky vstřícnosti prodejny potřeb pro stolní tenis v Kobylisích jsme získali padesátiprocentní slevu na oblečení včetně potisku triček. I na auto z půjčovny jsme dostali slevu a nemalou částkou přispěli i rodinní příslušníci. I když to bylo místy napínavé, jestli se vejde do rozpočtu, nakonec pokladna vše ustála.

Kdybychom měli porovnávat oba turnaje, dá se říci, že oba byly organizovány s obvyklou německou důsledností, nicméně Open bylo spíš v rodinném duchu, kdežto MS už bylo daleko honosnější. Bylo opravdovým zážitkem se obou akcí zúčastnit, a i když naše sportovní výsledky nebyly nijak oslňující, přesto byla naše účast potvrzením, že i v Česku hrajeme ping-pong. Nervozita si vybrala svou daň a rozhodně jsme nepředvedli to, co opravdu umíme. I tak jsou přivezené medaile důkazem toho, že jsme tam nešli zbytečně.

Předchozí mistrovství světa, a to vůbec první, bylo v roce 2019 v Pleasantville ve Westchesteru, New York. Tehdy jsme o tom neměli ani tušení a nejspíš by nás ani nenapadlo se o účast zajímat. Když se

Berlín, Z. Freund, V. Mlateček, V. Temr, P. Sedláček

však objevila nabídka od Nenada, abychom vstoupili do jeho projektu, a místem dalšího setkání měl být Berlín, začalo to být zajímavé.

Zajímavé bylo také to, jakým způsobem bylo na obou místech různým způsobem přistupováno ke klasifikování hráčů. Hned od začátku bylo zřejmé, že hráči musí být rozdělení do skupin podle tehdy ještě neznámých kritérií. Američané zvolili způsob pomocí dotazníku vyplněného neurologem a vytvořili tři kategorie podle postižení Parkinsonovou nemocí. V Německu už byla vytvořena skupina odborníků, kteří přistoupili k rozdělení úplně jiným způsobem, a dnes se na sociálních sítích vede vášnivá debata, která metoda byla ta správná a jak postupovat příště. Němci nastavili šest otázek, na jejichž zodpovězení bylo založeno rozdělení hráčů. Od neurologa tentokrát požadovali pouze potvrzení, odkdy je hráč postižen nemocí, a nebrali v potaz, jaký je jeho skutečný zdravotní stav. Větší váhu měla další kritéria, a to jak dlouho hraje a ve kterém období jste začali s ping-pongem, zda hraje nějakou soutěž, či jen pro zábavu. Na rating měl vliv také věk hráče a na základě

Berlín, s Borutem Volkem ze Slovinska

Berlín, Václav Temr a Václav Mlateček

Berlín, Yveta Nopová

Berlín, Zdislava Freund

těchto informací sestavili žebříček a z něj pak vytvořili opět tři skupiny soutěžících. Čtyřhry se řešily zprůměrováním bodové hodnoty spoluhráčů. Průběh mistrovství ukázal, že ani tento způsob nebyl ke všem spravedlivý, a je zřejmé, že to asi nikdy nebude. Na takto nastavené podmínky v našem případě doplatili Pavel Kořínek i Petr

Berlín, Pavel Kořínek – vyrovnaný souboj do posledního míčku

Berlín, Z. Freund – jediná medaile ze šampionátu v Berlíně, ale pocit velmi hřejivý

Sedláček, jejichž rating byl vysoký, neboť přiznali dlouhodobé hraní – a hned od začátku byli zařazeni mezi „vlčáky“. Neskutěčnou smůlu měl zvláště Pavel, který už přicestoval se zdravotními potížemi, rozhodující zápas těsně prohrál a pro potíže byl nucen soutěž opustit. Tím se rozbil i debi s Petrem, i tam měli jistou šanci na medaile. I Petr měl smůlu v soutěži jednotlivců, kdy na něj po vedení v zápase 2:0 sedla depka a zápas ztratil. Další medaile byla ztracena.

A tak stejně jako v Nordhornu uspěla Slávka, a i když z toho byla pouze bronzová, zachránila tím aspoň trochu naše renomé. Z nepochopitelných důvodů jí však organizátoři nepříkřikli nahlášenou partnerku do čtyřhry, a tak tuto soutěž vynechala, což bylo škoda, neboť i tady byla šance na dobré umístění. V rozjeté soutěži jsme se rozhodli neprotestovat, a možná to byla chyba.

Perličkou byl ale průběh druhého dne, kdy v odpoledních hodinách spustil alarm a všichni museli ven z haly. Následně se přirtili hasiči s policií. To se opakovalo celkem třikrát. Posléze se zjistilo, že se k alarmu přihlásilo čidlo v místnosti se zdravotnickým materiálem a nešlo ani o teroristický útok ani o požár, ale nejspíš o nějakého narkomana, který zkoušel štěstí. Bohužel to mělo dopad na rozjetou soutěž a pořadatel nám

Berlín, V. Temr a V. Mlateček proti Švédům

zrušil několik malých finále, kde byla šance aspoň na útěchu. Posléze jsme tyto zápasy dohrávali jen neoficiálně a ukázalo se, že naše šance by nebyly marné. Smíšenou čtyřhru jsme se Slávkou vyhráli a v deblu s Václavem Mlatečkem nás ve finále porazili Švédí. Bohužel medaili nám „nedajli“.

Naše účast v šesti lidech byla poznamenána změnou, když se během příprav rozhodl na účast rezignovat František Dušek, a to způsobem, který byl až drastický. Na dovolené v Itálii se potkal s infarktem, což mělo fatální následky a skončilo to jeho úmrtím. Nastalo rozhodování o tom, zda sehnat náhradníka, či omezit náš počet. Naštěstí se nechal přemluvit Václav Mlateček, a tak nastalo vyjednávání s organizátory, jak změnu provést. Zaplacená akreditace se vrátila pozůstalým a nový hráč musel poslat stejnou částku znovu. Opět jsme vynikli, neboť jako jediná výprava měla ta naše změnu v obsazení a na seznamu přihlášených se objevilo foto Františka v černobílém provedení a s černou páskou.

Na obou akcích jsme nasbírali spoustu zkušeností a příjemné bylo zjištění, že jsme schopni něco takového zorganizovat a že naše účast v těchto soutěžích je vítána. Určitě se budeme snažit touto cestou pokračovat, a tak nezbývá než začít tvrdě

Berlín, Z. Freund – Na bedně!

Berlín, smíšená čtyřhra s Poláky, vyhráli jsme, leč kvůli poplachům v hale mimo soutěž

trénovat, pracovat na psychice a pokusit se na příštím mistrovství v Chorvatsku ukázat světu, že hrajeme lepší ping-pong.

Ať žije MS 2022!

Berlín, Václav Mlateček

Berlín, Petr Sedláček

Berlín, Z. Freund, Y. Nopová

TÉMA: Vypnutí hluboké mozkové stimulace

prof. MUDr. Jan Roth, CSc.

Neurologická klinika 1. LF UK a VFN v Praze:

Centrum pro intervenční terapii motorických poruch
(tzv. iTEMPO centrum)

Na Neurologické klinice 1. LF UK v Praze existuje mimo **Centrum extrapyramidových onemocnění** (tzv. Expy centrum) již několik let také **Centrum pro intervenční terapii motorických poruch** (tzv. iTEMPO centrum) vedené prof. MUDr. Robertem Jechem, Ph.D. Náplní tohoto centra jsou (mimo jiné) intervenční způsoby léčby Parkinsonovy nemoci, tedy metody, jako jsou **hluboká mozková stimulace**, léčba pomocí **duodopy** a nověji i léčba pomocí **apomorfinu**.

■ Co je hluboká mozková stimulace?

Hluboká mozková stimulace (anglicky: Deep Brain Stimulation – DBS) představuje moderní a vysoce efektivní neuromodulační terapii spočívající v trvalé elektrické stimulaci vybraných jader v hloubi mozku. Tenká stimulační elektroda je do vybraného

jádra na každé straně hlavy zavedena stereotakticky skrze malý otvor v lebce a pomocí spojovacího kablíku podkožně spojena s programovatelným neurostimulátorem umístěným v podkoží podklíčkové oblasti.

■ Co je to duodopa?

Duodopa je obchodní název léku pro léčbu Parkinsonovy nemoci, který je ve formě gelu, obsahujícího účinnou látku levodopu (v tabletové formě existuje např. jako lék Isicom, Madopar či Nakom). Tento gel se podává tenkou hadičkou zavedenou

přes břišní stěnu přímo do tenkého střeva, odkud se vstřebává do krve a tou je transportován do mozku. Lék neprochází přes žaludek, nemůže se v něm hromadit ani rozkládat, tím pádem je zajištěno jeho okamžité a plynulé vstřebávání.

■ Co je apomorfin?

Apomorfin je lék ze skupiny tzv. agonistů dopaminu. Je dodáván do těla pomocí katetru zakončeného drobnou jehlou do

podkoží na břicho. Katetr je připojen k přenosné pumpě, kterou pacient nosí kolem pasu nebo zavěšenou na krku.

Tyto způsoby terapie Parkinsonovu nemoc sice nevyлečí, dokážou však účinně a dlouhodobě tlumit její symptomy, především v situacích, kdy standardní způsoby léčby již nedokážou účinně kompenzovat hybné obtíže. Uvedené možnosti léčby nejsou určeny pro každého pacienta s Parkinsonovou nemocí, mají svá úskalí i rizika, nepomáhají zdaleka u všech problémů, a proto je nutno u daného člověka pečlivě zvažovat, zda může tato léčba přinést benefit a zda jej nevystavíme příliš vysokému riziku komplikací.

Podrobné informace o způsobech léčby, způsobech objednání (vždy je zapotřebí zpráva ošetřujícího neurologa s doporučením k některému z uvedených způsobů léčby) a mnoho dalších užitečných textů lze nalézt na internetových stránkách <https://i-tempo.cz>.

Situace, ve kterých se vypíná hluboká mozková stimulace

U pacientů s Parkinsonovou nemocí, kteří jsou léčeni pomocí hluboké mozkové stimulace (DBS), existují situace, kdy se stimulace vypne nebo kdy lékař DBS vypíná.

1. Při měření některých parametrů stimulace (jako je např. impedance) se přístroj na několik vteřin automaticky vypne a poté zase sám zapne. To je technická nutnost, jinak nelze provést kontrolu.
2. Z bezpečnostních důvodů je nutné vždy vypnout stimulaci při vyšetření magnetickou rezonancí, při kauterizaci (jedna z technik zastavení krvácení při ošetření či operaci) a při natáčení EKG (zde nejde o bezpečnostní důvod, ale o nemožnost získání hodnotitelné křivky EKG).
3. Při pochybnosti pacienta či lékaře, zda stimulátor skutečně funguje a zlepšuje stav hybnosti, je vhodné DBS vypnout a pozorovat, zda se v následném čase hybný stav změní. Toto vypnutí je také krátkodobé, obvykle ne na více než několik málo minut. Stejně tak se tímto

způsobem dá ověřit, zda není nějaký pacientův nepříjemný pocit či projev (brnění, křeč atd.) dán příliš vysokými stimulačními parametry. Pokud při vypnutí či významném snížení stimulace projev vymizí, je jasné, že nastavené stimulační parametry jsou příliš vysoké či je nutno provést jiný druh úpravy stimulace.

4. Pacienti léčení pomocí DBS jsou pravidelně sledováni a systematicky vyšetřováni. Je totiž zásadní vědět, že daný člověk z DBS stále profituje. U některých pacientů po více letech léčby pomocí DBS totiž dochází k rozvoji příznaků, které stimulace neovlivní. DBS neléčí Parkinsonovu nemoc jako takovou, účinně potlačuje pouze některé z příznaků. Jiná situace je, když u některých nemocných příznaky původně reagující příznivě na DBS po více letech již dostatečně nekompenzují problémy, či dokonce ztratí zcela svůj efekt. Objektivizovat, že stimulace funguje a pomáhá, je také zásadní informace pro zdravotní pojišťovny, které při výměnách stimulátorů žádají jasné a přesvědčivé informace o efektu této drahé léčby. To nelze ověřit jinak než vypnutím stimulace. Tuto zkoušku nazýváme STIMtest.
5. Některé výzkumné studie vyžadují dočasné vypnutí stimulace. To však nelze provést bez výslovného souhlasu pacienta, který je potvrzen i písemně. Odmítnutí zařazení do studie samozřejmě lékař plně akceptuje a nesouhlas není zdrojem nesouladu v terapeutickém vztahu.

Pozdravy z klubů

PK Brno

Od Napoleona k panenkám

Mgr. Eva Vernerová, předsedkyně

Když jsem připravovala náš druhý prázdninový výlet poněkud ne-sourodého obsahu, takto jsem ho nazvala. Hlavní téma – 200 let od Napoleonova úmrtí (5. 5. 1821) – muselo dát z technických důvodů přednost panenkám.

Prvním cílem byla obec Telnice, 15 km od Brna. Zde nás již očekávaly dvě místní občanky, paní Monika Haníková, majitelka malého muzea panenek a kočárků, a Eva Kořalníková, jejíž otec se věnoval studiu napoleonských válek. Část našich výletníků zůstala v muzeu a druhá pokračovala na místo zvané Na Lopatě.

Moničino malé muzeum je malé jen svojí rozlohou. Vystavené panenky, kočárky, dětské hry a hračky, kolíčky, postýlky a jiné drobnosti nás rychle zavedly do dětství. „Ty kostky mám doma,“ ozývalo se ze všech stran: „Takovou panenku jsem také měla...“ I já jsem se přidala a vzpomínala, jak jsem oplakala svoji hadrovou panenku (vycpanou senem a s hlavičkou z papírmaše), když jsem ji zapomněla na balkoně a po dešti z ní zbyla hromádka ničeho.

Pečlivé ruce majitelky Moniky byly patrné na uspořádání výstavy a její výklad prozradil mnoho znalostí z historie asi 150 panenek.

Zajímavá byla úplná kolekce porcelánových panenek Dámy minulých epoch, které představují hrdinky historických románů. Šaty a doplňky mají přesně podle módy z doby, kterou prezentují. Dověděli jsme se o tvůrcích panenek a žasli u jejich malinkých třicetimetových výtvorů až po ty velikosti

čtyřletého dítěte. Ve sbírce je také několik velkých krojovaných panenek.

Mezi všemi má paní Monika svoji pracovnu a společnost jí dělá překrásná panenka budoárová. Každá panenka má své jméno a zajímavý příběh. Prostě krása, kam oko dohlédlo, ale nastal čas uvolnit místo druhé skupině.

Vydali jsme se po ní cestou lemovanou kukuřicí k nedalekým zděným božím mukám a k památníku padlým koním Na Lopatě. Paní Eva nás čekala s vyprávěním o místě, kde byla v prosinci 1805 soustředěna obrana francouzských vojsk.

Právě zde odehrála bitva tří císařů. Když se tehdy rozplynula mlha a vyšlo pověstné „slavkovské slunce“, uviděl Napoleon ze Žuráně, jak se spojenecká vojska přesouvají z prostoru dnešní Mohyly míru na Prackém kopci. Okamžitě kopec obsadil a přemístil tam zejména děla. Na místě božích muk, kde jsme stáli, Napoleon v 16 hodin zvítězil.

Dověděli jsme se také mnoho zajímavostí ze života místních lidí té doby. Kvůli infekci mnoho raněných nepřežilo, ale někteří přece zůstali, takže zde můžeme najít příjmení Gala, Kosik, Berny apod.

Boží muka ale sloužila i k jinému účelu. Ještě před pár desítkami let se zde pasoval

nový hospodář na gruntě. Musel složit přísahu o starosti o pole apod. Dělo se to na svatého Marka 25. 4. daného roku, a to poplácáním rýčem po zadnici.

V roce 2019 zde rodina Jana Rožnovského odhalila pomník padlým koním – Na Lopatě.

Charisma místa nezaniklo ani dnes, pod velkou lípou s výhledem do nekonečné krajiny se tu konají svatby a jiné oslavy.

Po krátkém odpočinku u výborného oběda v Pohostinství u Laštůvků jsme odjeli na Mohylu míru, první mírový památník v Evropě. Vívala nás monumentální kaple a památník s milou průvodkyní.

V renovovaném muzejním objektu jsme zhlédli multimediální expozici „Bitva tří císařů“.

Je koncipována netradičně a přináší poučení i silný nevšední zážitek. Expozice přibližuje nejen slavné francouzské vítězství, vojenskou a politickou slávu doby, ale i její rub.

První část – „Před bitvou“ – zahrnuje období od vypuknutí Francouzské revoluce až po předvečer bitvy. Druhá část – „Bitva“ – poskytuje návštěvníkům emocionální prožitek boje, který jevřetě částí – „O bitvě“ – završen prezentací průběhu bitvy prostřednictvím počítačové animace. Dominantním prvkem čtvrté části – „Po bitvě“ – je prostorová

a audiovizuální rekonstrukce známého obrazu, zachycujícího setkání císařů Napoleona a Františka po bitvě u Spáleného mlýna, a videoprojekce, kterou expozice vrcholí.

Po tolika nevšedních zážitcích se na zpáteční cestu do Brna nikomu nechtělo. Ještě krátké zastavení na Žuráni, prohlídka mapy i „celého válečného pole“ a nekonečné roviny kolem.

Za manželovy vydatné pomoci zvládla celý výlet i Iva na vozíčku. S přispěním krásného počasí jsme se vrátili domů bohatší o krásné zážitky v sounáležitosti s přírodou a radostí, že jsme byli skoro celý den pospolu. Na památku jsme si dovezli dárek od starosty Telnice, pana Františka Kroutila – Telnický zpěvník hodových písní, pohlednici a tužku se znakem Telnice. Hned jsme se dívali, kterou písničku si zapíváme v klubu. Pana Parkiho jsme s sebou nebrali, a proto se vše tak dobře vydařilo.

Závěrem jeden postřeh – hrdost místních lidí na svoji minulost, hrdost na vše, co předkové zanechali dnešní generaci, i hrdost z toho, že právě zde mohou žít.

PK Brno Výlet do Olešnice na Moravě

Eva Fialová

Po dlouhém období zákazů všeho, co rádi děláme, v domácím vězení a v obavách ze zákeřné nemoci se všichni snažíme využít každý okamžik, kdy konečně můžeme něco zažít s přáteli.

Natěšení klubovým setkáním s turnajem v pétanquu 22. června v brněnském parku Lužánky jsme rychle naplnili 19 míst objednaného mikrobuse. Ani se na všechny zájemce nedostalo, navzdory horkému létu.

Ve čtvrtek 15. 7. 2021 před 9. hodinou vyrazil od Janáčkova divadla náš klimatizovaný autobus s oblíbeným (vždy ochotným, veselým i pohledným) řidičem do města Olešnice v okrese Blansko, 9 km od Kunštátu, na Hornosvratecké vrchovině. Nadmořská výška 540 m n. m. nám připravila příjemné klima.

Nejdříve jsme vyhledali hřbitov (v Olešnici jsou 2), abychom pozdravili Věru Kintrovou, nezapomenutelnou členku PKB,

zdatnou sportovkyni, která zemřela v roce 2019. Na hrob jsme jí položili krásnou kytici z umělých květů a živé zeleně se stuhou s věnováním „Milé kamarádce od přátel z klubu“ a rozžali svíčku v červené lucerňičce. Bylo to milé zastavení.

Městem nás provázel zdejší člen PKB Josef Kintr, milý a přátelský člověk. Ukázal nám v katolickém kostele malý, ale krásný betlém, vyřezaný z olivového dřeva, darovaný Olešnici z Izraele. Od pana starosty přinesl pro všechny pohlednice a informace o městě.

Pak jsme navštívili Modrotisk Danzinger – původní rukodělnou dílnu modrotisku, která se v Olešnici jako unikátní výroba zachovala do dnešních dnů, funguje jako muzeum a zakázková dílna. Nakoupili jsme

si zde krásné výrobky z modrotisku, Drahuška originální svatební dary.

Po výborném, krásně připraveném společném obědě v hotelu Závřší jsme zajeli na prohlídku tradiční ruční výroby květin Moraviaflor Heleny Synkové. Výroba umělých květin je řemeslně velmi náročná, vyniká precizností zpracování s použitím přírodních materiálů. Děvčata zrovna vyráběla vánoční ozdoby z barveného krocaniho

peří, dělají zde nádherné doplňky k lidovým krojům přesně odpovídající regionálním předpisům i květy z kůže a hedvábí pro módní návrháře.

Setkání s panem Danzingerem a paní Synkovou v jejich dílnách přineslo všem úžasné zážitky.

Sladkou tečkou byla návštěva Podnikové prodejny Mlékárny Olešnice na náměstí, která je spojena s posezením a prodejem božských zákusků. Kafičko a dortíček na stoleček, máslo, sýry a tvaroh do tašek a vedoucí zájezdu Eva Vernerová, která to všechno vymyslela, sehnala a zařídila, zavelela odjezd. Všem se to moc líbilo a Eva všechno fotila pro ty, kteří se už do minibusu nevešli.

Poznámka: Při prohlídce výroby modrotisku se nám u Danzingerů ani nepochlubili, že právě u nich se tiskl modrotisk pro naši celou olympijskou výpravu do Tokia 2021.

Zhotovením oblečení byla pověřena návrhářka Zuzana Osako, jež se svým manželem v Japonsku několik let žila.

PK Brno Vycházka na letiště v Brně-Medlánkách

Eva Fialová, PK Brno

Sraz byl ve středu 21. 7. 2021 u Kulturního centra Semilasso v Králově Poli, zastávka autobusu č. 41, v 10:50 hod. Vystoupili jsme před úřadem městské části Medlánky, kde čekalo tmavě modré „Taxi Věra“ pro ty, kteří by cestu po svých nezvládli.

Tři dámy, které bláhově uvěřily Věrce, že cesta na letiště je jen mírně do kopce asi 1 200 m, se vydaly po stoupající silnici pěšky. Vlastně nejen tři, Blanka nesla na zádech ve speciální přepravce ještě Kolomba a Dantese, své 2 ušaté krysaříky, kteří odmítli pohodlný dopravní prostředek opustit a řápnat po svých.

Ve výletní restauraci U Křivé vrtule s výhledem na letiště jsme se sešli v plném počtu účastníků – bylo nás 10 + 2 kapesní pejsci. Možnost odborné přednášky o bezmotorovém létání s podrobnými technickými parametry vč. vstupu do sportovního letadla jsme svorně oželeli (kdo z nás by dokázal do kabiny letadla vyšplhat, že).

Po jednoduchém meníčku s bezvadnou zelňačkou a ochotnou obsluhou jsme se dle možností přepravili na místo hlavního programu, na zahrádku Věrky Varmužkové, kam členy klubu v neomezeném počtu pozvala na nejlepší ledovou kávu ve střední Evropě – zdarma.

Věrka opět naložila, kdo se jí vešel do auta, a pěším alespoň odvezla zavazadla. Eva Vernerová, Evka Fialová i Blanka už měly turistiky po chvílce dost, stříhly si to přes pokosenou louku a brzy i je vítaly dva vysoké smrky s krásnou cedulí na plotě:

SLAVNOSTNÍ SETKÁNÍ ČLENŮ A PŘÁTEL
PARKINSON KLUBU BRNO

Na plácku před chatičkou stál velký bytelný stůl zaplněný sladkostmi, co kdo přinesl, dokonce i svatební a vánoční cukroví, také bylo červené a bílé na přípitek Evce F. a Vlastíkovi k blížícím se narozeninám a všem na zdraví. Oslavenci dostali dárečky a zrovna volajícímu Bohouškovi všichni zakřičeli do telefonu pozdrav.

Po chvíli zanechala okopávání na své zahrádce i sousedka Mirka a přidala se k nám. Došlo na tu vyhlášenou Věrčinu kávu a rovněž vyhlášenou ořechovku.

Eva V. nám udělala přednášku o letišti a okolní krajině (chráněná oblast Baba), kterou si připravila místo plánované prohlídky letadýlek. Krysařiči vyprovokovali příběhy chovatelů psů a bylo skvělé počasí a všem se to moc líbilo. Nakonec nás Věrka všechny odvezla přinejmenším k MHD.

Všem, kteří tento krásný den připravili, především Věrce a Evě Vernerové, patří srdečné poděkování, protože právě „vo tom to je“!

PK Praha zve do herny stolního tenisu v sokolovně Na Květnici (tramvaj č. 18 a 19)

Hrajeme vždy v úterý od 11 hodin a zveme hráče na jakékoliv úrovni.

Na snímku J. Borák a Z. Freund

PK Olomouc

Mgr. Dagmar Dupalová, Ph.D., předsedkyně

Srdečně zdravím čtenáře časopisu Parkinson. Jak to letos u nás v Olomouci vypadá? Postupně jsme se po zimním a jarním omezení společných aktivit znovu začali scházet a cvičit. To bylo radosti.

Nejdříve jsme cvičili opatrně jen v malých skupinkách. Pak jsme se dvakrát sešli ve vyšší počtu a poseděli ve venkovních prostorách místní kavárny. Byly to příjemně strávené chvíle, naplněné povídáním a opeřeně vtipem.

V září se nám podařilo ve spolupráci s katedrou fyzioterapie FTK UP a Aplikačním

centrem Baluo uspořádat tradiční turnaj ve stolním tenise – memoriál Zdeňka Pochylého. Sportovní klání letos zahrnovalo nejen stolní tenis, ale i řadu dalších pohybových aktivit (kopy a střely hokejkou na branku, hody do koše, šipky, „šprtec“ a podobně). I když se letos nemohli zúčastnit všichni borci (někteří reprezentovali ve stejném termínu v Berlíně), rádi jsme přivítali několik členů

z klubu Brno i přátele z dalších částí republiky. Akce byla završena výtečným společným obědem v místní menze.

V polovině září jsme opět zahájili plavání a cvičení ve vodě v Aplikačním centru Baluo v Olomouci. Zájemci se schází každé pondělí ráno. Ve vodě při plavání to není vždy

jednoduché, a tak lze závěrečný pobyt ve vířivém bazénu považovat za zaslouženou odměnu.

Pokračujeme také v pravidelném cvičení, které se nyní koná středy, čtvrtky a pátky od 10:00.

Na další období plánujeme několik akcí, ale jejich realizace bude podmíněna aktuální epidemickou situací. Do konce roku chceme s průvodcem navštívit vybrané památky v Olomouci.

Děkujeme za finanční podporu celoroční činnosti Parkinson klubu Olomouc

Společnosti Parkinson, z. s., Olomouckému kraji a také všem členům za zaplacení členských příspěvků na rok 2021.

Přeji nám všem hodně sil.

PK Ústí nad Labem

Ing. Milan Hons, předseda

Vážená paní předsedkyně, vážení členové výboru, členové všech klubů i rodinní příslušníci, pomalu se blíží konec roku 2021, který byl protknut řadou událostí, které se negativně i pozitivně promítly do našich životů.

Musím konstatovat, že jsme problémy spojené s koronavirem a pandemií zvládli vcelku dobře, bohužel však řada vysokých vládních představitelů na toto má jiný názor. Vždy platilo, platí a bude platit, že ten, který je v opozici, má jiný názor a jistě by vše dělal lépe.

Vysoce hodnotím práci celého vedení a všech zaměstnanců neurologické kliniky v Praze, kteří se snaží, abychom mohli svůj život prožít co nejdéle a nejlépe.

Na přání členů ústeckého klubu vyřizují poděkování také všem lékařům neurologům a všem specialistům, kteří se touto nemocí zabývají.

Naše poděkování patří také vedení Magistrátu města Ústí nad Labem za poskytnutou dotaci. Zvláště chci poděkovat rodinným příslušníkům a našim přátelům

a známým, kteří nám věnují svůj čas. Jak jste si mohli přečíst v předcházejícím čísle časopisu, připravuje se pro nás řada akcí, které nám mají zpříjemnit konec tohoto roku.

Za členy klubu č. 20 v Ústí nad Labem chci konstatovat, že naše činnost se bude podle možností řídit tak, abychom využili nabídek na akce všech druhů včetně rekondičního a lázeňského pobytu. Za svou osobu předsedy klubu musím konstatovat, že můj zdravotní stav se neustále zhoršuje a opravdu nebyť rodinných příslušníků, pravděpodobně bych nebyl ani členem klubu.

Přejeme všem šťastné a veselé Vánoce a vše nejlepší do příštího roku. Všechny vás zveme na návštěvu k nám do Ústí nad Labem, všichni vás v čase předvánočním i po něm rádi přivítáme.

PK Pardubice Hurá na zámky

Petr Šimon, předseda

Dne 17. srpna jsme podnikli výlet na státní zámek Žleby. Sešlo se 11 účastníků. Byl chladný den, ale nepršelo.

Na místě dnešního zámku stál původně gotický hrad. Ve druhé polovině 16. století došlo k jeho přestavbě na renesanční zámek. Roku 1754 se Žleby dostaly do majetku starého tyrolského rodu Auerspergů, kteří realizovali barokní přestavbu.

Od roku 1849 byla upravována samotná zámecká stavba. Především byl zámek opatřen novodobými hradbami s četnými věžemi, které měly evokovat vzhled středověkého hradu. Interiéry byly vybaveny množstvím různorodých sbírek zbraní, nábytku, kožených tapet, obrazů, vitráží, rukopisů, knih a luxusního nádobí. Východní křídlo zámku, tzn. dnešní I. prohlídkový okruh, sloužilo již od konce 19. století jako prohlídková trasa pro veřejnost a tuto jedinečnou atmosféru si interiéry zámku v nezměněné podobě dochovaly dodnes. V roce 1945 byl zámek na základě dekretů prezidenta republiky zestátněn.

Pro načerpání nových sil jsme se přesunuli do blízké hospůdky a na zpáteční cestě se stavili na zámku Kačina.

Zámek vznikl v letech 1806–1824 jako letní reprezentační sídlo Jana Rudolfa Chotka. Nádherný empírový skvost je obklopen rozsáhlým parkem.

Děvčata a kluci z Parkinson klubu v Ústí nad Labem nezahlí

Zdeňka Lichtensteinová

Když se protikovidová opatření zmírnila, obnovili jsme svou společnou činnost. Vrátili jsme se do bazénu i tělocvičny a díky příspěvku, který nám poskytlo vedení Magistrátu města Ústí nad Labem, jsme vyrazili na třídní hipoterapii do Svinčic u Mostu.

Nebyli jsme zde poprvé a věříme, že ani naposledy. Je to naše oblíbené místo. Přestože byl konec září, přálo nám i počasí a sluníčko se na nás usmívalo. Autobus nás dovezl až před hotel Ring, ve kterém nás jako vždy očekával jeho ředitel, pan Brabec. Přivítat nás samozřejmě přišel i náš starý známý, čtyřnohý „člen“ personálu pejsek Maxík, který nás zodpovědně doprovodil až k pokojům.

Po chutném obědě, krátkém odpočinku a společném káfičku na zahrádce jsme se vydali do Equiparku, firmy s dlouholetou tradicí chovu koní. I zde jsme se cítili jako

doma. Ředitelka paní Staňková se nám se svými pomocnicemi denně věnovala. Samozřejmě jsme nezapomněli na koníčky a všichni jsme jim přivezli jejich oblíbenou mrkvičku. Dostala ji nejenom naše věrná Balada, která nás vždy trpělivě vozí, ale i její partáci z hřebčína.

Celý pobyt jsme si vychutnali, chodili jsme na procházky, po obědě a večer jsme společně poseděli – a vůbec nám nebylo smutno. Dokonce jsme se pustili do přípraveného kvízu o středověkém Ústí nad Labem. A musím konstatovat, že dopadl

výborně. Náš nejmladší člen, Pája, který na koni nemohl jezdit, se jako vždy vydal na výlet do okolí. Letos navštívil klasicistní zámek Korozluky, který je od roku 1987 chráněn jako kulturní památka.

Další akcí, na které jsme se někteří sešli, byl svátek seniorů, jenž byl uspořádán v ústeckém Domě kultury pod záštitou členů Rady seniorů. V úvodu přítomné pozdravil a přivítal primátor našeho města, pan PhDr. Ing. Petr Nedvědický.

Hlavním hostem byl skladatel, herec a zpěvák Jiří Helekal, který zazpíval legendární hity jako Vařili jsme kaši nebo Tři kříže. Celým odpolednem nás provázela ústecká kapela OLI, která nám zahrála písničky k poslechu i k tanci. Všichni jsme se výborně bavili. Během této společenské akce byli také odměněni vítězové výtvarné, literární a fotografické soutěže SEN-ART 2021. V literární soutěži se na třetím místě umístil

předseda našeho klubu, Ing. Milan Hons. Vzhledem k úrazu, který si den před tím způsobil, se této velmi úspěšné akce nemohl zúčastnit a ocenění si převzít.

A protože my v Ústí nejsme lenoši a nesedíme jenom u kávičky, jako každé pondělí po cvičení v tělocvičně, přijali jsme Danuščin návrh a naplánovali jsme si na čtvrtý říjnový pátek odpolední výlet na jednu z vyhlídek v okolí našeho města. Počasí se umoudřilo, nepršelo a naši dobrou náladu nám nezkazil ani vítr, výhled do okolí jsme si užili.

Vzhledem k tomu, že se blíží konec letošního roku, přeji vám a vašim blízkým jménem svým i všech členů našeho klubu do roku 2022 vše nejlepší, zejména pevné zdraví. Nezapomeňte na dobrou náladu, tak jak se o ni snažíme my.

PK Pardubice

Petr Šimon, předseda

Parkinson klub Pardubice má aktuálně 34 členů. V letošním roce nás navždy opustilo 6 našich členů: Josef Čejka, Ludmila Hahnová, Libuše Pospíšilová, Evička Braunová, Stanislav Jozíf a Petr Hilbert.

A co naše činnost v letošním roce?

8. 6. 2021 jsme obnovili naše pravidelná úterní cvičení v tělocvičně ZŠ Štefánikova v Pardubicích. Během letních prázdnin se společná cvičení nekonala, ale po jejich skončení jsme opět začali cvičit 7. září. Začátek je vždy v 16:00 hodin.

První letošní cvičení v bazénu Aquacentra Pardubice se uskutečnilo ve středu 9. 6. a následně 16. a 23. 6. 2021. Po letních prázdninách se začalo 8. 9. 2021 a pak se pokračovalo každou středu (mimo školní prázdniny), vždy od 12:40 hodin.

Setkání členů proběhla v zasedací místnosti centra pro zdravotně postižené ve čtvrtek 17. 6. a další následovalo 23. září, a to jako obvykle od 14 hodin.

Co se týká jednorázových akcí, naši členové navštívili zámek Žleby, který je proslulý jednou z největších sbírek historických zbraní i nádherně vybavenými interiéry. Na zpáteční cestě jsme se stavili na zámku Kačina, který patří mezi nejvýznamnější stavby empírové architektury v České republice.

V termínu od 29. 8. do 5. 9. se osm našich členů účastnilo ozdravného pobytu v hotelu Energetik v Peci pod Sněžkou, organizovaného PK Hradec Králové. Během tohoto pobytu jsme vyjeli kabinkovou lanovkou na nejvyšší českou horu Sněžku.

Stejně jako v předchozích letech se v září uskutečnilo společné opékání špekáčků v areálu TJ Pardubičky.

V pondělí 20. září jsme společně s kolegy z PK Hradec Králové navštívili Hvězdárnu a planetárium v Hradci Králové.

Ve čtvrtek 7. října jsme si společně prohlédli výstavu na zámku v Pardubicích s názvem Pernštejnské ženy a Evropa.

Rok 2021 bychom již tradičně měli ukončit členskou schůzí spojenou s vánoční besídkou, která je naplánovaná na 2. prosince od 14:00 hodin v salonku restaurace Pivovarka.

Závěrem chci poděkovat našim sponzorům – Elektrárnám Opatovice, společnosti Nedcon, firmě Magnus Steel & Wood (výrobci saun), Pardubickému kraji a Magistrátu města Pardubice – za projevenou

vstřícnost a podporu, díky nimž můžeme realizovat své akce.

Přejeme pevné zdraví všem členům Společnosti Parkinson.

regionální klub Martin

Slávka Bobocká, predsedkyně

Milí priatelía z Česka!

Už som sa dlhšie neozvala, ale prihodila sa nám taká nemilá situácia, že mi nedá vystríhať vás.

Naša SPS má za sebou 12 rokov činnosti, preto nás zaskočil zásah do našich kruhov s ponukou založiť novú spoločnosť. Obracajú sa na našich členov a rozosielaajú prihlášky.

Tu je úryvok ich listu, ktorým sa nám prihovárajú: *Naším cieľom je, aby ste sa viac nestretávali s ponižovaním a diskrimináciou v našej spoločnosti, z dôvodu nevedomosti a nedostatočnej informovanosti o príznakoch a prejavoch vašej diagnózy.*

V prílohe posielam prihlášku za člena-Parkinsonika. Je tam aj uvedené, či má záujem o ochrannú známku (výšivku) a v akom počte.

Verím, že sa nám podarí prelomová vec, že budete vychádzať zo svojich bytov bez strachu z nepríjemného prístupu našich občanov, ktorí určite pozitívne zmenia prístup k vám, parkinsonikom. K tomu prispeje aj divadelná premiéra, na ktorú ti pošlem pozvánku a informácie, aby sa záujemci mohli nahlásiť na predstavenie.

S úctou, predseda OZ PUPALKY, JUDr. Dagmar Pupalová, LL.M.

Súčasťou prihlášky je pokyn na zaplatenie príspevku 30 eur, dobrovoľného príspevku 40 eur a počet objednaných výšiviek, popr. dôvod ich neodobraní.

Takže si musíme svoje dvanásťročné úsilie znovu obhajovať a dokazovať, že nie sme žiadni chudáci schovávajúci sa za dverami pred zlomyseľnou verejnosťou. Za 12 rokov sme založili 13 klubov, a keby ešte žila naša Zuzana Michalková, určite by z nás mala radosť. My sa však nevzdávame, budeme bojovať proti ich ohováračskému jednaniu, nie sme a nebudeme chudákmi za zatvorenými dverami.

Držte nám päste, priatelía!

Soběšice 2021

Valer Mičunda, předseda PK Plzeň

Již tradičně na podzim organizoval Parkinson klub Plzeň ozdravný pobyt. Letos to bylo v době od 29. 9. do 6. 10. v Hotelu pod Hořicí v Soběšicích. Nebylo to tradičně od soboty do soboty, ale od středy do středy, nemělo to však vliv na zajímavosti programu.

Pobytu se tradičně zúčastnilo poměrně hodně osob, celkem 36. Opět jsme byli na cvičení rozděleni do dvou skupin.

Protože se pro nemoc nemohla pobytu zúčastnit naše dlouhodobá cvičitelka paní Eva Fiedlerová, cvičila s první skupinou Vlasta Holá a s druhou Jana Žemličková. I přes tuto improvizaci bylo cvičení kvalitní a vedené příjemnou formou.

Ve středu za námi přijel RNDr. Martin Frič z Akademie múzických umění v Praze, který provádí výzkum hlasové terapie. Prováděl s parkinsoniky měření hlasu

a elektrostimulaci hlasivek. Protože se to provádělo s každým samostatně, byl zpočátku problém zařadit tyto akce do tradičního programu. Nakonec vše proběhlo hladce. Mohu konstatovat, že se hlas všem poměrně zlepšil. Chtěli bychom touto cestou panu RNDr. Fričovi poděkovat za péči a trpělivost, kterou nám věnoval. Dokonce se zapojil i do našich kulturních akcí.

Ve čtvrtek za námi přijela logopedka Mgr. Pavla Košková z Centra řeči v Českých Budějovicích vedeného Mgr. Sofií Ritterovou. Logopedie byla vedená zábavnou formou a pro všechny byla přínosem. Paní logopedce za to patří rovněž velký dík.

V pátek nás navštívila kosmetička z Prahy, takže ženy měly možnost využít její služby.

V neděli odpoledne se většina účastníků rozjela na výlet na zámek do Nemilkova.

kostýmy. Těšili jsme se na závěrečný večer, při kterém nám zahrála živá hudba ve složení varhany a saxofon ze Strakoníc. Večer nám tradičně zpestřilo vystoupení našich žen s Jindřichem Šťastným.

Hlavním přínosem celého pobytu bylo, že jsme alespoň na krátkou dobu zapomněli na trable spojené s Parkinsonovou

Všichni jsme obdivovali postup prací při obnově zámku oproti předminulému roku. Velkou zásluhu má na obnově náš člen Jirka Kalista, který na zámku provedl spoustu truhlářských prací ve spolupráci s památkáři a restaurátory.

nemocí, do svých domovů jsme se rozjízďili s celkovým zlepšením psychiky a plní elánu.

V pondělí a úterý za námi přijel muzikoterapeut pan Zdeněk Drahoš, který s námi prováděl dechová cvičení a učil nás pískat na píšťalu, tzv. koncovku. Pro všechny bylo zlepšení dechu a hlasu překvapením.

Děkujeme KÚ Plzeňského kraje, díky kterému jsme mohli parkinsonikům uhradit alespoň část pobytu. Těšíme se na další pobyt v příštím roce, který jsme si rezervovali.

V úterý při pyžamové rozcvičce se všichni dobře bavili a obdivovali některé vtipné

V Hotelu pod Hořicí jsme se opět setkali s milým a vstřícným personálem, kterému děkujeme za příjemně strávený týden.

PK Pardubice

Miloslava Hájková

Vzpomínky parkinsoničky na slunečné zážitky z konce prázdnin

Když se řeknou Krkonoše, většina vidí sních a zimu. Když se vysloví Krkonoše v Hradci Králové a Pardubicích, myslíme na bývalý Východočeský kraj a jednotně se hlásíme ke svým horám.

Naše společnost PK Pardubice a PK Hradec Králové nejsou jen nemocní, ale i příbuzní a přátelé, kterým se už druhým rokem při vzpomínce na „naše“ hory a nádherně umístěný hotel Energetik udělá kolem srdce blaženě. Dvakrát jsme naši společnou řeč. A společné zážitky sblížují i různé povahy. Nesportovci zdolají omylem pěšky sjezdovku nahoru. Sportovci cestu do Pece a zpět zpestří dobytím vrcholu Sněžky. Pardubičtí (Perníkáři) dostali pro méně zdatné dárek od Hradeckých (Otroků) v podobě taxi až pod lanovku. Když obsluha lanovky viděla náš nástup, při zpáteční cestě raději přibrzdila a my byli jako na divadle. Na začátku drama, a na konci veselohra. První dějství nástup,

ve druhém čas na usazení a ve třetím konečně rozjezd.

Počasí jsme si objednali podle známého rčení, že potvory mají štěstí. Procvičování těla i ducha zajišťoval tandem báječných „ženských“ Stáni a Marušky. Připravené disciplíny parkinsoniády (střelba, hod na koš, pokutový kop fotbalistů, hod do kruhové výseče polštářem naplněným rýží, společné cvičení s padákem) měly své vítěze. Na zábavě jsme se podíleli skoro všichni. Soutěže podle způsobu televize, trocha zpěvu s kytarou a na konci každému ručně psaný diplom a malovaný kamínek na památku. Čestní hosté domácí králík Sněžka i pudl Amanda s námi tu legraci vydrželi. Troubení jelenů za úplňku, bazén, pestrá strava, houbaření, závěrečná pochvala při večeru v maskách, jejichž nositelé byli „k nepoznání“, to všechno přispělo k úžasnému týdnu.

Není nebe bez mraků a „každý k moři dopluje“. Covid mění plány všem. Těšíme se na příští rok, i když víme, že vlastně nic nevíme. Věříme, že bude líp.

P. S. Do Pardubic nám zůstalo nakažlivé nadšení, které ve školní tělocvičně způsobilo nárůst cvičenců žádajících na konci hodiny zpěv

...no přece Okolo Hradce!

Miloslava Hájková, Němčice, někde mezi Hradcem a Pardubicemi

Kontakty

Adresa: Společnost Parkinson, z. s., Volyňská 933/20, 100 00 Praha 10
E-mail: kancelar@spolecnost-parkinson.cz

VÝBOR

Předsedkyně	Zdislava Freund	774 443 561	freund@spolecnost-parkinson.cz
Místopředseda	Ing. Zdeněk Šula	606 406 186	zdsula@email.cz
Místopředseda	Valer Mičunda	775 342 444	val.mic@seznam.cz
Člen výboru	Ing. František Klíma	604 590 597	fjklima@gmail.com
Člen výboru	Ing. Jaroslav Borák	602 377 022	borak.jar@seznam.cz

KLUBY

3	Brno	Mgr. Eva Vernerová	606 145 248	vern.eva@seznam.cz
4	Červený Kostelec	Helena Kukrálová	737 109 815	helena@kukral.cz
5	České Budějovice	Ing. Petr Hořava	604 259 414	horavaml@seznam.cz
7	Havlíčkův Brod	Ilona Štěpánková	606 900 914	pk-havl.brod@spolecnost-parkinson.cz
8	Hradec Králové	Stanislava Pospíšilová	737 747 263	stanapospisilova@seznam.cz
9	Krnov	Anežka Matochová	725 258 937	agnes.matochova@gmail.com
10	Liberec	Jaroslav Rous	728 875 983	rous.jarda@email.cz
11	Litomyšl	Milada Štursová	720 561 180	milada.stursova@seznam.cz
12	Mladá Boleslav	Eva Fiedlerová	777 566 383	evafiedlerov@gmail.com
14	Olomouc	Mgr. Dagmar Dupalová, Ph.D.	604 209 687	dagmar.dupalova@upol.cz
16	Pardubice	Petr Šimon	775 954 466	petrstepanka@atlas.cz
17	Pizeň	Valer Mičunda	775 342 444	val.mic@seznam.cz
19	Praha	Ing. František Klíma	604 590 597	fjklima@gmail.com
20	Ústí n. Labem	Ing. Milan Hons	606 342 666	milan.hons@seznam.cz

KANCELÁŘ

Kancelář	Marie Mrkvová	272 739 222	mrkvova@spolecnost-parkinson.cz
----------	---------------	-------------	---------------------------------

Všechny potřebné informace o činnosti Společnosti Parkinson, z. s.,
najdete na našich webových stránkách

www.spolecnost-parkinson.cz

Děkujeme našim sponzorům

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

Úřad vlády České republiky

PARDUBICKÝ KRAJ

PLZEŇSKÝ KRAJ

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

Jihočeský kraj

HRADEC KRÁLOVÉ

B | R | N | O |

k^ornov

Olomoucký kraj

OLOMOUC

ŠIKLAND

ŽDĀR NAD SÁZAVOU

LITOMYSL

Krabčice

HOTEL

LÁZNĚ

VRAZ

Pardubice

www.usti-nad-labem.cz

John Crane

www.john-crane.com

ADIS

ervis

s.r.o.

Linde

MTC
MEDOCHEMIE

RETIS
GROUP

ROOTWIN

EOP

ELEKTŘÁRNY
OPÁTOVICE

WIKOV

HOFMEISTER

MAGNUS
Steel & Wood

Medtronic

Coca-Cola

NEDCON

UCBCares®

Poskytování cílené patientské podpory

Telefon:

Zpoplatněný hovor:

+420 221 773 442

Bezplatná linka:

800 144 395 (pouze pro volání z České Republiky)

Máte dotazy? Kontaktujte nás.

E-mail

UCBCares.CZ@ucb.com

Nemotorické
příznaky
Parkinsonovy
nemoci
v otázkách
a odpovědích

Brožurka
pro pacienty
a jejich pečující

Petra Havránková

Poruchy hybnosti
u Parkinsonovy
nemoci v otázkách
a odpovědích

Brožurka
pro pacienty
a jejich pečující

Jan Roth, Martin Srp,
Hana Růžičková

Prinášíme vám publikace pro pacienty s Parkinsonovou nemocí a jejich pečující. První z nich s názvem „Nemotorické příznaky Parkinsonovy nemoci“ obsahuje 10 otázek, které pomohou identifikovat, zda pacient trpí nemotorickými příznaky, a také návrhy na jejich řešení.

Druhá publikace „Poruchy hybnosti u Parkinsonovy nemoci“ obsahuje praktické informace o Parkinsonově nemoci a její léčbě, a přehledné návody na cvičení při nejrůznějších poruchách hybnosti, a také lopedických potížích.

Obě brožury najdete ke stažení na www.spolecnost-parkinson.cz/poradenske-centrum/odborne-clanky/ a jsou rovněž k dispozici v kanceláři Společnosti Parkinson, z. s., ve Volyňské ulici v Praze 10.

UCBCares® je ochrannou známkou společnosti UCB Biopharma SPRL

Datum přípravy: leden 2020

CZ-N-DA-PD-2000001

Inspired by patients.
Driven by science.